ஜனவரி 1

ஜனங்களே, நம்முடைய தேவனை ஸ்தோத்தரித்து, அவரைத் துதிக்கும் சத்தத்தைக் கேட்கப்பண்ணுங்கள். அவர் நம்முடைய கால்களைத் தள்ளாட வொட்டாமல், நம்முடைய ஆத்துமாவை உயிரோடே வைக்கிறார். (சங். 66:8-9)

நாம் விழுந்து போகாமல், தம்முடைய கிருபையினால் நம்மைக்காத்து மற்றொரு வருஷத்துக்குள் நம்மை பிரவேசிக்கச் செய்த தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக. சகலரும் ஒரே சிந்தையோடும், இருதயத்தோடும் அவருடைய ஊழியத்தை, அவர் வார்த்தையின்படி இம்மட்டும் செய்து முடிக்க கிருபை செய்தார். அவருடையவர்களல்லாதவரைச் ச-த்துப் பிரித்துப்போட சத்துருவாகிய சாத்தான் கொடிய வஞ்சகத்தை தேவனுடைய பிள்ளைகள் மேல் கொண்டுவர அனுமதிக்கப்படுகிறதை நினைவு கூறும் பொழுது நாம் (2 தெச. 2:10-12) எவ்விதத்திலும் தவறாது சத்தியத்தினாலே காக்கப்பட்டு, அதில் உறுதியாய் நின்று, மறுவருஷத்துக்குள் பிரவேசிக்க கிருபை செய்தார் என்பதை உணர்ந்து அவருக்கு நன்றியுள்ள ஸ்தோத்திரத்தை ஏறெடுப்போமாக. (சங். 116-2; 2கொரி. 2:14) R 3125:2

ஜனவரி 2

நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்லவென்று அறியீர்களா? கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டீர்களே; ஆகையால் தேவனுக்கு உடையவைகளாகிய உங்கள் சரீரத்தினாலும் உங்கள் ஆவியினாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். (1கொரி. 6:19-20)

இப்புதுவருடத்தின் ஆரம்பத்திலே இதைத் தவிர வேறு எந்த பாடம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக நமக்கு உள்ளது. நாம் நம்முடையவர்களல்ல, ஏனெனில் கிரயத்திற்குக் கொள்ளப்பட்டோம். இனி நம் சுயசித்தத்தை நிறைவேற்றவோ, அல்லது நம்மை பிரியப்படுத்தவோ முடியாது. நம்மைக் கிரயத்திற்குக் கொண்டவரின் சித்தத்தைச் செய்து, அவரையே பிரியப்படுத்த வேண்டும். சுய சித்தத்தை நடப்பிக்கிறவர்கள், கிரயத்திற்குக் கொண்டவரை மறுத-க்கிறவர்களாக இருப்பார்கள். தன் சித்தத்தை வெறுத்து அவர் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவது பூரண பரிசுத்த ஜீவியமாகும். இது பாவத்தினின்று விலக்கி நீதிக்குள்ளாக்குவது மட்டுமல்லாமல் சுய சித்தத்தினின்று நம்மைப் பிரித்து, கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றச் செய்கிறது. (1கொரி. 7:22-24; 1 பேது. 1:18-19; எபே. 6:6-8) R 2099:4

ஜனவரி 3

இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள். *(1 தெச. 5:17)*

ஜெபத்தில் உறுதியிலும், தெளிவிலும் நமது இயற்கையான சரிவு ஏதுவாயிருந்தாலும் நாம் வேதத்தின் போதனையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது இயற்கையான பாரபட்ச குணத்தை வெற்றி கொள்ள, "அன்பான சிறு குழந்தைகளைப்" போல பரத்தி-ருந்து வருகிற புத்திமதியுடன் நமது எண்ணத்தையும், நடக்கையையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நாம், "கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள்" என்ற வசனத்தை நினைவு கூறுவோம். (யோவா. 16:24) கீழ்ப்படிதலும் உண்மையுமாயிருந்து கேட்கிற பிள்ளைகளுக்கு தேவன் தமது பண்டக சாலையில் திரளான இரக்கங்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் அருளையும் வைத்திருக்கிறார். *(லூக். 18:1-8)* R 2005:5

ஜனவரி 4

யேகோவாவுக்கே காத்திரு; அவர் உன் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார்; திடமனதாயிருந்து, யேகோவாவுக்கு காத்திரு. *(சங். 27:14)*

தேவ திட்டத்தில் காலங்கள் ஒரு முக்கியமான காரியமாகும். நாம் கேட்டவைகளைப் பெற தாமதமாகி, சோதனைகளினால் நாம் அதிகமாக துன்பப்படும் போது சோர்ந்து அதிருப்தி அடைதல் கூடாது. தேவன் உலக சிருஷ்டிப்பிலே குறித்த காலத்தின்படி மனுஷனை அதில் குடியேற்றினார். பாவத்திலே மனிதன் விழுந்த போது, இரட்சகரை உலகில் அனுப்பும் வரை குறித்த காலத்திற்கு தீங்கின் அனுபவத்தை பெற பூமியிலே வைத்தார். கிறிஸ்துவோடு மகிமையிலே ஆட்சி செய்ய, திருச்சபையை தேர்ந்தெடுக்க குறித்த காலத்தை வைத்திருக்கிறார். அவரது ஒவ்வொரு பிள்ளையும் சரியாக செதுக்கப்பட குறித்த காலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஏற்ற காலத்திலே, நம் ஜெபத்திற்கும் தாமதமின்றி பதிலளிப்பார். குருவியின் வீழ்கையை கவனிக்கிறவரும், நமது தலை முடியை எண்ணுகிறவருமாகிய அவர், தமது பிள்ளையின் சிறு வேண்டுதலையும் கவனியாதிரார். *(புல. 3:25-26)* R 1760:1.

ஜனவரி 5

உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என் மேல் விழுந்தது. *(ரோம. 15:3)*

கிறிஸ்து அநேகரின் நிந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டது போல துன்மார்க்கத்தில் ஜீவித்து, மனந்திரும்பி, தேவனையும் குமாரனையும் அறிந்தபின் கிறிஸ்துவின் நல்ல போர் வீரராகிய நாமும் அவர் நிந்தைகளில் பங்கு பெற வேண்டும். அவர் பூமியில் இருந்த போது தம்முடைய பாடுகளை சற்றும் கருதாது துன்மார்க்கரின் நடுவே நிந்தைகளையும், இகழ்ச்சிகளையும், துன்பங்களையும் சகித்து, பொறுமையுடனும், அன்புடனும் மற்றவர்களுக்காகச் சேவை செய்தார். அவரை வெறுத்தவர்களைக் குறித்து அவர் ஆச்சரியப்படவில்லை. இவ்வுலகத்தார் பகைப்பார்கள் என்பதையும் அறிந்திருந்தார். ஆகையால், அவர் நிந்தைகளையும், அவமானங்களையும், குற்றச்சாட்டுகளையும் எதிர்ப்பார்த்திருந்தார். ஆனால் அவரது அன்பின் உள்ளம் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் அன்புடனும் இரக்கத்துடனும் மற்றவர்களிடம் அக்கரை காட்டியது. *(சங்: 69:6-13; பி-. 2:3-5)* R 1964:5

ஜனவரி 6

நாங்கள் ஞான இருதயமுள்ளவர்களாகும்படி, எங்கள் நாட்களை எண்ணும் அறிவை எங்களுக்குப் போதித்தருளும். *(சங். 90:12)*

ஓர் உண்மைக் கிறிஸ்தவன் தன் நாட்களை எண்ணும் போது, அவன் தன் நாட்களை அறிந்தவனாக துக்கத்தோடு அல்ல, நிதானமாக எண்ணுகிறான். இவன் தன் நாட்களை எண்ணும்போது, தான் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், நல்ஈவுகளுக்ககாவும், தேவனை ஸ்தோத்தரித்து, அந்தகாரத்தி-ருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களைத் தெரிவிக்கிறவனாகவும் பரம கானானுக்குத் தன்னுடன் பிரயாணம் செய்யும் உடன் சகோதரருக்கு உதவுகிறதில் கருத்துள்ளவனாகவும் இருப்பான். மேலும் நாளுக்கு நாள் தேவனுடைய பார்வைக்குப் பிரியமானதை செய்யவும், தன்னில் தானே நல்லொழுக்கத்தில் வளருகிறவனாகவும், கிறிஸ்துவின் சாயலாகத் தன்னை நாளுக்கு நாள் வளரச் செய்கிறவனாகவும் இருப்பான். *(சங் 39:4)* R 2896:6

ஜனவரி 7

ஒருவனையும் தூஷியாமலும், சண்டை பண்ணாமலும், பொறுமையுள்ளவர்களாய் எல்லா மனுஷருக்கும் சாந்த குணத்தைக் காண்பிக்கவும் நினைப்பூட்டு. *(தீத்து 3:2)*

சிலுவைப் போர் வீரனாகக் கருதப்படுகிறவன் அவதூறு பேசுவதும், தீங்கு செய்ய நினைப்பதும், ஒரு நல்ல குணமுள்ள நிலையைச் சீர்குலையச் செய்வதற்கொப்பாகும். தேவனுடைய பார்வையில் அசுத்தமாகக் காணப்படும் இக்காரியங்களை ஒருவன் சத்திய ஒளியிலே கண்ட பிறகு அவன் விழிப்புள்ளவனாக இருந்து, இத்தகைய மாமிச பலவீனங்களுக்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடாமல் மேற்கொள்ள வேண்டும். புதிய சிருஷ்டியாகிய இவர்கள் பழைய புளித்த மாவாகிய தீய காரியங்களாகிய கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், தூஷணமுமான சகல துர்குணங்களுக்கும் நீங்கலாகி சுத்த இருதயத்துடன், கிறிஸ்துவின் மாதிரியாகக் காணப்பட வேண்டும். *(1 தீமோ. 3:3-4; எபே. 4:31; 2 தீமோ. 2:24)* R 3275:5

ஜனவரி 8

ஒருவனும் மற்றொருவன் செய்யும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாதபடி பாருங்கள். உங்களுக்குள்ளும் மற்ற யாவருக்குள்ளும் எப்பொழுதும் நன்மை செய்ய நாடுங்கள். *(1 தெச. 5:15)*

ஒரு கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் திருச்சபையாராக இருக்க அழைக்கப்பட்டோர் மற்ற உலக மக்களை விட சாந்தமான குணமுடையவர்களாகவும், அதிக சுத்தமுள்ளவர்களாகவும், அமைதலுள்ளவர்களாகவும், இரக்க குணமுள்ளவர்களாகவும், அன்புள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இவையாவும், இவர்களுள் உலகத்தாருக்கொப்பாக வெளி வேஷமாகக் காணப்படாமல், இவையாவும் உள்ளான இருதயத்தி-ருந்து வரக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இது தேவன் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாக தேவ ஆவியினால் நிறைந்து சத்தியம், அன்பு, நீதி ஆகியவை நிறைந்ததாகக் காணப்பட வேண்டும். நம் இரட்சகரும் பூமியிலே, தமக்குத் தீங்கு செய்த யாவருக்கும் நன்மையானதைச் செய்து தீங்கு அனுபவித்தாரே. *(மத். 5:39; ரோம. 2:17; 1 பேது. 3:9-11)* R 2879:3

ஜனவரி 9

உன்னை விசேஷித்தவனாகும்படி செய்கிறவர் யார்? உனக்கு உண்டாயிருக்கிறவைகளில் நீ பெற்றுக் கொள்ளாதது யாது? நீ பெற்றுக் கொண்டவனானால் பெற்றுக் கொள்ளாதவன் போல் ஏன் மேன்மை பாராட்டுகிறாய்? *(1 கொரி. 4:7)*

தேவனால் அழைக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டைக்குட்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகள் தாங்கள் சத்தியத்திலும் கிருபையிலும் அவரிடம் சேர்ந்து நிலை கொண்டிருப்பது தங்களுடைய சொந்த ஞானத்தினாலோ அல்லது தங்களுக்குப் போதித்தவர்களின் ஞானத்தினாலோ அல்ல. தேவனுடைய ஞானத்தினாலும், கிருபையினாலும் உண்டானதென்பதை உணர வேண்டும். தேவனுடைய சபையிலே ஊழியம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் எந்த பணியில் அவர்கள் அந்த ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், தங்கள் சுய பெலத்தினாலோ அல்லது ஞானத்தினாலோ அதைப் பெற்றதாகக் கருதாமல் தேவ ஞானத்தை அவர் மூலமாகப் பெற்றோம் என்று உணர வேண்டும். சகலத்திலும் நான் அல்ல, அவரே என்னை நடத்துகிறார் என்று அறிக்கை செய்கிறவனாகவும் காணப்பட வேண்டும். இவ்விதம் செய்யாதவன் அவர் கிருபையை மறுத-க்கிறவனாயிருப்பான். *(யோவா. 3:27; யாக். 1:17)* R 3278:2

ஜனவரி 10

என் சகோதரரே, கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே பேசின தீர்க்கதரிசிகளைத் துன்பப்படுதலுக்கும் நீடிய பொறுமைக்கும் திருஷ்டாந்தமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். *(யாக். 5:10)*

ஒருவன் தன்னை முற்றிலும் வெறுத்து, தாழ்த்தி குறுகலான பாதையில் நடப்பதே சரியான வழியாகும். இதுவே பணிவுடனும் சாந்தத்துடனும் செல்லும் வழி ஆகும். இன்னல்களும், உபத்திரவங்களும் இந்த வழியில் நமக்குண்டாகும். நாம் எவ்வளவுக்கு அதிகமாக கிருபையிலும் தேவனை அறிகிற அறிவிலும் வளருகிறோமோ அவ்வளவுக்கு அதிகமாக சோதனையும் துன்பமும் பெருகும். விசுவாசத்திலும், நம்பிக்கையிலும், அன்பிலும் தேவனுடைய ஊழியத்தில் முன்னேறும் பொழுது சாத்தான் அதிகமாக நம்மை பின் வாங்கச் செய்ய முயலுவான். உறுதியான விசுவாசம் நம்மை பலப்படுத்தும் போது, முன்பு துன்புறுத்தப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகளை நினைவு கூற யாக்கோபு நம்மை அழைக்கிறார். இந்நிலையில் பொறுமையே மிக அவசியமானது. உபத்திரவங்களில் சந்தோஷப்படும்படி நம் இரட்சகரும் போதித்தார். *(மத். 5:12)* R 1751:3

ஜனவரி 11

அவருடைய வார்த்தை என் எலும்புகளில் அடைபட்டு எரிகிற அக்கினியைப்போல் என் இருதயத்தில் இருந்தது; அதைச் சகித்து இளைத்துப் போனேன்; எனக்குப் பொறுக்கக் கூடாமற்போயிற்று. *(எரே. 20:9)*

தேவனுடைய ஆதரவையும், ஆசீர்வாதத்தையும், வழி நடத்துதலையும், பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாக இக்காலத்தில் ஜீவிக்கும் ஒவ்வொருவரும் அவரை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். யோவானில் வெளிப்பட்ட அன்பின் சிந்தையும், பலமும் வைராக்கியமும் நம்மில் காணப்பட வேண்டும். அவர் அன்பான சீஷன் என்று அழைக்கப்பட்டதை நினைவு கூற வேண்டும். நாம் நம்மை முழு பலத்துடன் பூரண ப-களாக ஒப்புக் கொடுத்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் தத்தம் செய்யப்பட்ட நம் சரீரமும் ஆவியும் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். *(சங் 39:1-3)* R 2808:5

ஜனவரி 12

சகோதரரே, ஒருவன் யாதொரு குற்றத்தில் அகப்பட்டால், ஆவிக்குரியவர்களாகிய நீங்கள் சாந்தமுள்ள ஆவியோடே அப்படிப்பட்டவனைச் சீர்பொருந்தப் பண்ணுங்கள்; நீயும் சோதிக்கப்படாதபடிக்கு உன்னைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிரு. *(கலா. 6:1)*

தேவனுடைய பிள்ளைகள் இதில் ஒரு நல்ல பாடத்தை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குற்றம் செய்த ஒருவனை கண்டித்து சீர்திருத்தும் போது மிக சாந்தமும் அன்புமுள்ள வார்த்தைகளினாலும், வசனத்தின் மூலமாகவும் மிகப் பணிவுடன் அவன் இருதயத்தின் சிந்தனைகளை மாற்ற முயல வேண்டும். நாம் ஒருவரையும் நியாயம் தீர்க்காமலும், அவர்கள் குற்றத்திற்குத் தண்டனை விதிக்காமலும் தேவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அதோடு நாம் நம்மைக் காத்துக் கொண்டு அப்பாவங்களில் நாம் சோதனைக்குட்படாமல் இருக்க வேண்டும். தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று ஒருவனை மனந்திரும்ப செய்கிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்துத் திரளான பாவங்களை மூடுவான். *(2 தீமோ. 2:24, 26)* R 2807:6

ஜனவரி 13

என் பிள்ளைகளே, நீங்கள் பாவம் செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்; ஒருவன் பாவம் செய்வானானால் நீதிபரராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார். *(1 யோவா. 2:1)*

நம்முடைய மாமிச பலவீனத்தினாலோ, விசுவாச பலவீனத்தினாலோ நாம் தவறி, பிதாவின் சித்தத்திற்கு மாறாக எதையும் செய்வோமேயானால், அவைகளை உணர்ந்தபின் நம்மை அழைத்து வழி நடத்துகிற தேவனிடம் உடனடியாக மன்றாடி ஜெபித்து நம் வழிகளைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆபிரகாம் ப-யிட்ட நிழலான மிருக ப-களின் ப-பீடத்தைக் காட்டிலும் மேலான, கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் ப-பீடம் நமக்கு இருக்கிறது. "நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யும் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரக்கடவோம்" என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு புத்தி கூறுகிறார். *(எபி. 4:16)* R 2848:3

ஜனவரி 14

ஆதலால் நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேன்; ஆகாயத்தை அடிக்கிறவனாகச் சிலம்பம் பண்ணேன். *(1 கொரி. 9:26)*

தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய முற்றிலும் பிரதிஷ்டை செய்து தன் முழுபெலத்துடன் தனக்கு அருளப்பட்ட வரத்தை உபயோகப்படுத்தத் தங்கள் சரீரத்தை ஒப்புக் கொடுத்தோருக்கு இது மிக பிரயோஜனமான வார்த்தை. கிறிஸ்துவின் போர் வீரனாக தன்னை முழுவதும் தத்தம் செய்து பிரதிஷ்டைக்குள் பிரவேசித்தவர்கள் நிச்சயமில்லாதவர்களாக ஓடாமல் சகல கஷ்ட நஷ்டங்களிலும் உறுதியுள்ள விசுவாசமுள்ளவர்களாக "நானும் என் வீட்டாரும் தேவனையே சேவிப்போம்" என்ற வார்த்தையின் மூலம் தைரியமுள்ளவர்களாக நிச்சயத்துடன் ஓட வேண்டும். இவ்விதம் போர் வீரர்களாக தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தோர், விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்திற்காக இளைப்பாறுத-ன்றி மரண பரியந்தம் பின் வாங்காது ஓட வேண்டும். அப்போஸ்தலனான பவுலைப் போல் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன் என்று ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவின் சேவகனும் சொல்ல வேண்டும். *(எபி. 12:1; 1 கொரி. 9:24)* R 3273:4

ஜனவரி 15

மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு அறிவித்திருக்கிறார்; நியாயம் செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல் வேறே என்னத்தை யேகோவா உன்னிடத்தில் கேட்கிறார். *(மீகா 6:8)*

இவை சகலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒரு நியாயமான தேவை. வருங்காலத்தில் இப்பூமியை நியாயந்தீர்க்க தேவனால் போதிக்கப்படுவோருக்கு இக்குண லட்சணங்கள் மிக அவசியமானது. மீகா தீர்க்கதரிசி மூலம் உரைக்கப்பட்ட இம்மூன்று குண லட்சணங்களும் அன்பு என்னும் ஒரே வார்த்தைக்குள் அடங்கியுள்ளது. அன்பு என்பது பிறனிடத்திலும், சகோதரரிடத்திலும், குடும்பத்திலும் விசேஷமாக நம்மிடத்திலேயும் நியாயமாக இருக்க வேண்டிய குண லட்சணம். நாம் இதை விரும்பி நாம் வாழ்க்கையிலே இவற்றை பயிற்சித்து பயன்படுத்த வேண்டும். இக்காரியங்களையே தேவன் நம்மிடத்தில் விரும்புகிறார். மனத்தாழ்மை இல்லாத இடத்தில் அன்பு இல்லை. *(யாக். 4:10; 1 கொரி. 13:1-7)* R 3020:6

ஜனவரி 16

ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருங்கள். *(ரோம. 12:12)*

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இது எவ்வளவு பெரிதான சிலாக்கியம். இவர்கள் தேவனை எந்நேரத்திலும் , எந்த இடத்திலும் அவருடைய குமாரன் மூலம் ஜெபித்து அவர் நம்மோடு இருக்கிறார் என்றும், நமக்கு பதிலளிக்கிறார் என்றும், நம் இருதயங்களில் விசுவாசித்தல் அவசியமானது. அவருடைய பார்வையிலே ஒரு நாள் வேலையை செய்து முடித்து அவருடன் நெருங்கி சம்பாஷனையிலே ஈடுபடுவது எவ்வளவு மேலான சிலாக்கியம். இதன் மூலம் நம் சகல பாரங்களையும் அவரிடம் ஒப்படைக்கிறோம். ஆகிலும் உண்மையாக ஒருவர் தேவனை அறியாமலும், அவருடைய பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ளாமலும் ஜீவித்து ஜெபிப்பார்களானால் இவர்கள் ஜெபம் கேட்கப்படமாட்டாது. கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்கள் மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது. அவருடைய செவிகள் அவர்கள் வேண்டுதலுக்கு கவனமாயிருக்கிறது. *(நீதி. 28:9; 1 பேது. 3:12)* R 1866:1

ஜனவரி 17

தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள். *(யூதா 21)*

நாம் நீதியிலே நிலைத்திருக்க அனுதினமும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதன் மூலம் தேவனுடைய அன்பிலே நிலைத்திருக்க வேண்டும். நாம் சந்தோஷமான நேரங்களில் மட்டுமல்ல உபத்திரவங்களிலும், துன்பங்களிலும், வியாதியிலும், சகல நிந்தைகளிலும் கூட அவர் கிறிஸ்துவின் மூலம் நமக்கு போதித்த பிரமாணமான அன்பிலே, உண்மையுள்ள இருதயத்தோடு நிலைத்திருக்க வேண்டும். உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும் நம்முடைய கிறிஸ்து இயேசுவிலுள்ள தேவனுடைய அன்பை விட்டு நம்மை பிரிக்கமாட்டாதென்று பவுல் சொன்ன வார்த்தைகளை நினைவு கூற வேண்டும். அவருடைய வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவனிடத்தில் தேவ அன்பு மெய்யாகவே பூரணப்பட்டிருக்கும். *(ரோம. 8:39; 2தெச. 3:5; 1யோவா. 5:3)* R 3021:6

ஜனவரி 18

அசதியாயிராமல் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; ஆவியிலே அனலாயிருங்கள்; கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள். *(ரோம. 12:11)*

தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஓட விரும்பும் யாவரும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக உற்சாகத்துடன் தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபட வேண்டும். நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட தாலந்தை ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தாமல், உலக காரியங்களில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அதை புதைத்து வைப்போமாகில் அவிசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரனைப் போல நாமும் புறம்பான இருளிலே போகக் கூடியவர்களாக காணப்படுவோம். ஆவியில் அன-ல்லாதவர்கள் மரித்தவர்களுக்கொப்பானவர்கள். விழிப்புடன் உற்சாகத்தோடு தேவ ஊழியத்தில் ஈடுபடும் போது நாம் பிரகாசிக்கிற விளக்குகளாக காணப்படுவோம். *(அப். 18:24-25; வெளி. 3:15-16)* R 1282:5

ஜனவரி 19

உமது வேதத்தில் நான் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறேன்! நாள் முழுவதும் அது என் தியானம். *(சங். 119:97)*

தேவனுடைய வார்த்தைகளை தியானிப்பது கிறிஸ்தவர்களின் தனி உரிமை. ஆகிலும் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் சிலருக்கு இது எவ்வித பயனையும் கொடுப்பதாக இருப்பதில்லை. எப்படி என்றால் படித்தவைகளை இவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தாவிடில் இது பிரயோஜனம் அற்றதாகிவிடும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவ திட்டத்தை அறிய எல்லா சந்தர்ப்பங்களையும் உபயோகித்து நாள் முழுவதும் அவ்வசனங்களில் தியானமாயிருக்க வேண்டும். இவ்வசனங்களை தியானிக்கிறவர்கள் இடறுவதில்லை. இவர்களுக்கு மிகுந்த சமாதானமுண்டு. இதை இரவும் பகலும் தியானிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். *(சங். 119:113, 163, 165)* R 2488:3

ஜனவரி 20

நீங்கள் சிட்சையைச் சகிக்கிறவர்களாயிருந்தால் தேவன் உங்களைப் புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார்; தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ? *(எபி. 12:7)*

உபத்திரவங்களும் சோதனைகளுமின்றி ஒருவன் தன் வாழ்க்கையிலே பூரணப்படுவது அரிது. இது ஓர் இளஞ்செடிக் கொப்பானது. தேவ அன்பெனும் சூரிய ஒளி இது வளர்வதற்கு அவசியமானது. அவர் கிருபையின் தண்ணீர் அதற்கு அனுதினமும் ஊற்றப்பட வேண்டும். இவ்விதம் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் வளரும் போது ஒழுங்காக வளர்ந்து நற்கனிகளைத் தர இதன் கிளைகள் ஒடிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த சிட்சைகளின் மூலம் இந்த செடி பலங்கொண்டு விசுவாசத்தில் பூரணமாக நிற்க உதவுகிறது. அநேக உபத்திரவங்கள் மூலமாகவே நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க முடியும். *(யாக். 1:12; வெளி 3:19)* R 1807:4

ஜனவரி 21

ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். *(மத். 16:24)*

சிலுவையை சுமப்பது என்பது தன்னை வெறுப்பதற்கு ஒப்பானதாக இருந்தாலும் இவைகளிடையே வித்தியாசங்களுண்டு. தன்னை வெறுப்பதென்பது தேவனுக்கென்று தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து, முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து ஜீவிப்பதாகும். சிலுவையை சுமப்பது தேவனுடைய ஊழியத்திலே நமக்கு சில அசதியிருந்தாலும் முழு முயற்சியுடன் ஈடுபடுவதாகும். விசுவாசத்தின் மூலம் தன்னை வெறுப்பது தைரியமும் ஊக்கமுமுள்ளது. ஆனால் சிலுவையை சுமப்பது வெற்றிக்கு அறிகுறியாகும். நாம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை முற்றிலும் பெற நம்மை நாம் அடக்கி உலக இச்சைகளுக்குட்படுத்தாமல் சகலத்தையும் வெறுத்து இடுக்கமான பாதையில் நடப்பது அவசியமாகும். இதில் நாம் வெற்றியடைவது சிலுவையை சுமப்பதற்கு ஒப்பானது. *(மத். 10:37-39)* R 2616:2

ஜனவரி 22

கர்த்தருக்குக் காத்தருக்கிறவர்களே, நீங்களெல்லாரும் திடமனதாயிருங்கள், அவர் உங்கள் இருதயத்தை ஸ்திரப்படுத்துவார். *(சங். 31:24)*

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் நெருக்கமான பாதையில் மிகுந்த துன்பங்களையும், சோதனைகளையும் அனுபவித்து ஜீவிக்கும் போது சாத்தான் அவர்களை அதைரியப்படுத்தி இப்பாதையில் நடப்பது பிரயோஜனமற்றது என்று உணர்த்துவது போல சில சந்தர்ப்பங்களில் காணப்படும். இச்சந்தர்ப்பங்களில் இவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? நம்முடைய இரட்சகரான இயேசுவை நாம் முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, பிதாவின் முகத்தைத் தேடி மன்றாடி அவர் நடத்துதலுக்காகக் காத்திருப்பது அவசியமானது. உலகம் நம்மை நிந்தித்து பல பொய்யான காரியங்களைக் குற்றமாகப் பேசினாலும் நாம் தைரியமாகத் தேவனுடைய நடத்துதலுக்காகக் காத்திருப்பதே மேலானது. அவரே நம்மை ஸ்திரப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும், ஆதரிக்கவும் பலமுள்ளவராக இருக்கிறார். உயிர்தெழுத-ல் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதே நம் சிந்தையாக இருக்க வேண்டும். *(சங் 27:14; 33:18-22)* R 2774:6

ஜனவரி 23

சகோதரரே, அவனவன் தான் அழைக்கப்பட்ட நிலைமையிலே தேவனுக்கு முன்பாக நிலைத்திருக்கக்கடவன். *(1 கொரி. 7:24)*

கடமை அல்லது ஊழியம் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை கொடுப்பது போல காணப்படலாம். ஆகிலும் அது அப்படியல்ல. ஒரு கிறிஸ்தவனின் முதல் கடமை, சகல காரியத்திலும் சிருஷ்டிகரை முழு மனதுடன் அங்கீகரிப்பதேயாகும். இரண்டாவதாக ஒருவன் புருஷனும், தகப்பனுமாக இருந்தால், இவன் கடமை மனைவி பேரிலும், பிள்ளைகளின் பேரிலும் இருக்க வேண்டும். மனைவியும், தாயுமாக இருந்தால் இவள் கடமை புருஷன் பேரிலும், பிள்ளைகள் பேரிலும் இருக்க வேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாக ஒருவன் நிலைத்திருக்க அவன் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரனாக ஜீவிக்க வேண்டும். அன்பிலே ஊழியம் செய்வதை தேவன் விரும்புகிறார். பேதுருவும் தீமைக்குத் தீமை செய்யாமல் நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தை சுதந்தரிக்கும்படி அழைக்கப்பட்டீர்களென்று அறிந்து ஆசீர்வதியுங்கள் என்றார். *(1பேது. 3:9; கலா. 5:13-14)* R 2488:3

ஜனவரி 24

கிருபையும் சத்தியமும் உன்னை விட்டு விலகாதிருப்பதாக; நீ அவைகளை உன் கழுத்திலே பூண்டு, அவைகளை உன் இருதயமாகிய பலகையில் எழுதிக் கொள். *(நீதி. 3:3)*

அன்பின் பிராமணத்தில் நீதி முதல் ஸ்தானம் வகித்தாலும் அது அதன் முடிவு அல்ல. அன்பின் மூலமாகவே நாம் இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் அதிகமாக காண்பிக்க முடியும். கிருபை அல்லது இரக்கத்தின் மூலமாகவே நாம் தெய்வீக அன்பை வெளிப்படுத்த முடியும். நாம் அனுதின வாழ்க்கையிலே பூரணமற்றவர்களாக இருப்பவர்களிடத்தில் அவர்கள் நன்றியில்லாதவர்களாகக் காணப்பட்டாலும் நீதியோடு கூடிய இரக்கமுள்ளவர்களாகவும், அன்புள்ளவர்களாகவும், தயாள குணமுள்ளவர்களாகவும், ஜீவிக்க நாம் பிரயாசப்பட வேண்டும். இதன் மூலமாகவே நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று விளங்கமுடியும். *(2 கொரி. 3:2-3)* R 3020:6

ஜனவரி 25

ஆகையால், நாளைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்; நாளைய தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடு போதும். *(மத். 6:34)*

நாம் தேவனை நேசிக்கிறவர்களாக அவர் ஊழியத்திலே முழு மனதுடன் ஈடுபட்டு நீதிக்குரிய காரியங்களையும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேவ ராஜ்யத்தையும் தேடுவோமேயாகில், வருங்காரியத்திற்குரிய காரியங்களில் நம் கவனத்தை செலுத்த அவசியமே இல்லை என்று இயேசு கூறினார். அவருடைய சீஷர்களை போல நமக்கு சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும் உண்டு. ஆகிலும் நாம் அனுதினமும் நம் நேசர் பேரில் சார்ந்து, அவர் கைகளுக்குள்ளாக அடங்கி குறுகிய பாதையில் நடக்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும். அந்தந்த நாளுக்கு அனுதினத்தின் பாடுகள் போதும். இந்த எல்லாப்பாடுகளிலும், அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின அவர் கிருபை நமக்குப் போதும். இதுவே நம் அனுதின மன்றாட்டாகவும் இருக்க வேண்டும். முதலாவது அவருடைய ராஜ்யத்தை தேடும்போது மற்ற யாவும் அவராலே கொடுக்கப்படுகிறது. *(மத். 6:8)* R 2260:4

ஜனவரி 26

நீங்கள் உபவாசிக்கும் போது, மாயக்காரரைப் போல முக வாடலாய் இராதேயுங்கள். *(மத். 6:16)*

ஆவியில் தளர்ச்சியுற்று, உலகம், மாமிசம் மற்றும் சாத்தானால் சோதனைக்குட்படும் போது தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு உபவாசம் மிக அவசியமானது தான். ஏனென்றால் மாமிச தேக பலத்தையும், சக்தியையும் தளரச் செய்வதின் மூலம் நம் சிந்தனைகளை அடக்கி வசப்படுத்தி தக்க வழியில் செல்ல இது அவசியமானது. பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட உபவாசத்தின் மூலம் பயன் பெற்றதுண்டு. ஆனால் சகலரும் காணும்படி உபவாசிப்பதோ, ஜெபிப்பதோ , கபடமானதும் தற்பெருமைக்குக் காரணமுமாயிருக்கும். இவர்கள் தேவ பக்தியின் வேஷதாரிகளாக காணப்படுவர். நெருக்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்குவதும், சிறுமையானவனுக்கு சகாயம் செய்வதும், எதார்த்தமாக நடப்பதுமே எனக்கு உகந்த உபவாசம் என்று யேகோவா தேவன் ஏசாயாவின் மூலம் தம் ஜனத்துக்கு உணர்த்துகிறார். *(ஏசா. 58.5-7)* R 2260:5

ஜனவரி 27

எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள், அதினிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும். *(நீதி. 4:23)*

பாவம் பல வகைகளில் தீமையை விளைவிக்கக் கூடியது என்று நாம் ஒத்துக் கொள்வது மட்டும் போதாது. இது தேவனால் தடை செய்யப்பட்டதால் இவைகளை நாம் செய்யாதபடி தவிர்க்க முயற்சிப்பது அவசியம். அதோடு கூட தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாத சகல காரியங்களையும், உலக இச்சைகளையும் நம் இருதயங்களி-ருந்து முற்றிலும் அகற்றிவிடுவதே நலமானது. கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே அழைக்கப்பட்டோருக்குத் தங்கள் இருதயத்திலும், ஜீவியத்திலும் விசேஷமாக சிந்தனையிலும் தங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்வதற்கு இது அவசியம். இதை தீர்க்கமாக புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் வெளிப்படையான சில தீய செயல்களுக்கு தங்களை விலக்கிக் கொண்டாலும் தேவனால் தடை செய்யப்பட்ட சில காரியங்களில் ரகசியமாக தங்களை உட்படுத்துவதுண்டு. இதனிமித்தமே சகல காவலோடும் நம் இருதயத்தைக் காத்துக் கொள்ள எச்சரிக்கப்படுகிறோம். *(எரே. 17:9-10)* R 2480:5

ஜனவரி 28

ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு வெண்வஸ்திரம் தரிப்பிக்கப்படும்; ஜீவ புத்தகத்தி-ருந்து அவனது நாமத்தை நான் கிறுக்கிப் போடாமல், என் பிதா முன்பாகவும் அவருடைய தூதர் முன்பாகவும் அவன் நாமத்தை அறிக்கையிடுவேன். *(வெளி 3:5)*

உண்மை விசுவாசிகள் பாவத்தை மேற்கொண்டு விழிப்புள்ளவர்களாக உலக வழிகளிலே தங்களைக் காத்து, தங்கள் வஸ்திரங்களை கறைபடுத்தாது காத்துக் கொள்வர். பாவம் தங்களை கறைப்படுத்தி கிறிஸ்துவினிடமிருந்து தங்களை விலகிப் போக ஏதுவில்லாமல் அவருடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் தங்களுடைய வஸ்திரங்களை அவ்வப்போது சுத்திகரித்துக் கொள்வார்கள். இவர்கள் பாவத்தை வெறுத்து, தங்கள் வஸ்திரங்களை கறைப்படுத்தாமல் காத்துக் கொள்வதால் பொல்லாங்கன் இவர்களை அணுகமாட்டான். இவை யாவும் இவர்கள் தங்கள் சித்தத்தை முழுவதும் கிறிஸ்துவின் சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களாக ஜீவிப்பதால், இவர்கள் பாவத்தை நடப்பிக்க மாட்டார்கள். *(வெளி 27:27; 13:8)* R 2161:1

ஜனவரி 29

யேகோவாவுக்குப் பயப்படுதலே (பயத்துடன் சேவிப்பதே) ஞானத்தின் ஆரம்பம். *(சங். 111:10)*

சர்வலோகத்தையும் படைத்து, காத்து ஆண்டு வருகிறவரும், சகல சிருஷ்டியையும் சிருஷ்டித்தவருமான தேவனுக்கு செலுத்தப்பட வேண்டிய காரியம் இதுவே. இதனிமித்தம் அவர் பேசும் போது அவர் சத்தத்திற்கு நம் செவி, எப்பொழுதும் கவனிப்பாக இருந்து அவர் வார்த்தைகளின்படி சகலத்தையும் செய்ய விழிப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நாம் காக்கப்படுவதும், சந்தோஷப்படுவதும் சகல நற்குணங்களிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து தேவனை அறிகிற அறிவிலும் ஞானத்திலும் வளருவதும் நாம் அவரை பயத்துடன் சேவிப்பதின் மூலமாகவே பெற்றுக் கொள்கிறோம். நாம் அவரைக் கண்டு பயப்படத்தக்கக் கொடூரமான தேவன் அல்ல. தேவன் அன்புள்ளவர், இரக்கமுள்ளவர், கிருபை நிறைந்தவர் என்பதை அவர் சித்தத்தின்படி நடப்பதன் மூலம் அறியலாம். அவர் நீதியுள்ள தேவனானபடியால் துன்மார்க்கத்தாருக்கு அவர் பயங்கரமான தேவன். நம் இரட்சகரான இயேசுவும் பிதாவுக்குப் பயந்து ஜீவித்தார். *(ஏசா. 11:2,3; 33:6; சங். 19:9)* R 2002:3

ஜனவரி 30

சோர்ந்து போகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ண வேண்டும் என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்கு அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார். *(லூக். 18:1)*

தேவனிடம் நாம் ஜெபத்தின் மூலம் நெருங்கி ஜீவிக்க சற்றும் பயப்படக்கூடாது. அவர் அதிக வேலையில் இருக்கிறார் என்றோ அல்லது நம்முடைய சிறு குறைகளைக் கேட்கமாட்டார் என்ற அச்சமோ நம்மில் சிறிதும் காணப்படக் கூடாது. இதை வ-யுறுத்தவே நம்முடைய இரட்சகர் ஓர் விதவையின் உவமையைக் கூறி விவரித்தார். அந்த விதவை தன் காரியம் கேட்கப்படும் வரை அந்த நியாயாதிபதியை அலைக்களித்து, விடாது விண்ணப்பம் செய்து கொண்டே இருந்து உத்தரவு பெற்றாள். அது போல நம் விசுவாசமும் விருப்பமும் ஜெபத்திலே காணப்பட வேண்டும். இவை கேட்கப்பட்டு ஏற்ற காலத்திலே பதிலளிக்கப்படும் என்ற விசுவாசம் அவசியம். பதில் தாமதிக்கும் பட்சத்தில் சோர்ந்து போகாமல் அதற்காக காத்திருந்து விடாமுயற்சியுடன் ஜெபிக்க வேண்டும். தேவதிட்டத்திலே குறிக்கப்பட்ட நேரங்கள் மிக முக்கியமானது. ஏற்ற வேளையில் தேவன்பதிலளிப்பார். *(யோபு 33:26; யாக். 5:13-15)* R 1865:4

<u>ஜனவரி 31</u>

சாந்த குணமுள்ளவர்களை நியாயத்திலே நடத்தி, சாந்த குணமுள்ளவர்களுக்குத் தமது வழியைப் போதிக்கிறார். (சங். 25:9)

பரத்தி-ருந்து வரும் ஞானத்தை பெறக்கூடியவர்களுக்கு இது ஒரு முக்கியமான ஏற்பாடாகும். ஞானத்திலே குறைவு பெற்றவர்கள் தங்களை முற்றிலுமாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இல்லையேல் பரிபூரணமாகவும், இலவசமாகவும் அருளப்படும் இந்த பரத்திற்குரிய ஞானத்தை விரும்பி ஒருவரும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. தெளிந்த ஆவியைப் பெற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்விதமான அடக்கமுள்ள சிந்தை அவசியமானது. சாந்தகுணம் நம்மை சகல நல்லொழுக்கத்திலும் வழிநடத்தும். எந்த ஒரு காரியத்தையும் நியாயமாகவும் நேர்மையாகவும், பட்சபாதமின்றியும் செய்ய இது முக்கியமானது. சாந்த குணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் பூமியை சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள். சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள இருதயமே தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு அருளப்பட்ட அழியாத அலங்கரிப்பாயிருக்கிறது. எனவே பணிவு அல்லது அடக்கமே கிறிஸ்துவின் சிந்தையை பெற அவசியமானது. *(1 பேது. 3: 4,15; கலா.5:22-23; 2 தீமோ. 2:25-26)* R 2585:5